

פרשת תזריע

נושא השבוע: ביקור חולים

נושא השבוע

הנושא "ביקור חולים" אינו לקוח ישירות מן הפרשה. הפרשה אמנם עוסקת במחלת הצרעת, אולם דווקא במקרה של מחלת הצרעת **אסור** בתכלית להתקרב אל החולה. המצורע נחשב לטמא ולכן עליו לנקוט כמה אמצעים לבל ידביק אחרים ולבל יטמא את המחנה וסביבתו. לאחר שזיהה הכהן את המחלה היה על החולה לנהוג **כמתאבל** על מת – לפרוס בגדיו, לפרוע ראשו, לעטות על שפם (כנראה להסתיר פניו) ולהכריז לכל הקרב אליו "טמא טמא". אז היה המצורע מנודה מהחברה ומוצא אל מחוץ למחנה, שם היו פושעים וטמאים אחרים. וכשהבריא קיים הכהן טקס מיוחד ואיפשר לו לשוב לתוך המחנה ואל החברה.

מה פרשה

- **טומאת היולדת** – אשה שילדה בן זכר נחשבת טמאה במשך שבעה ימים. בימים אלה היא פרושה מבעלה. במשך שלושים ושלושה ימים נוספים אסור לה להיכנס למקדש והיא אסורה במגע בדברים הנחשבים קודש כגון בשר קודש ומעשר. אם היא אשת כהן אסור לה לאכול מן התרומות. אשה שילדה בת, טמאה במשך ארבעה עשר ימים וזמן היטהרותה ששים ושישה. בתום ימים אלה עליה להביא כבש ויונה או תור כקרבן חטאת.
- **מחלת הצרעת** – מחלת הצרעת היא בתחום טיפולם של הכהנים. כאשר הכהן מזהה צרעת בגוף האדם עליו לעטות על עצמו סימני אבלות ולשבת מחוץ למחנה.
- **צרעת הבגד** – גם היא בתחום טיפולם של הכהנים. יש לכבס את הבגד או לקרוע חתיכה לפי הצורך.

נושאים לשיחה

ניתן לשוחח עם התלמידים על החשיבות של ביקור חולים – באיזה מצב נמצא בדרך כלל החולה ומה מעניק לו ביקור של חבר? באילו מישורים אנו יכולים **לתרום** לחולה (במישור הפיזי, בהפגת שעמום, במילה טובה ועידוד וכד'?) כיצד הביקור תורם למבקר עצמו? **ניתן לשאול** את התלמידים האם הם אוהבים לבקר חולים? (כפי שנראה בשיר, יש צד אטרקטיבי בביקור החולה: למשל, הממתקים!) ומאיך, האם יש חלקים מביכים בביקור? נושא נוסף עליו ניתן לדבר הוא, כיצד כדאי **להתנהג** בבית החולה. מה מותר לעשות ולשאול, וממה צריך להימנע. חשוב להדגיש שלא תמיד החולה מעוניין לשתף פעולה במשחק, או לספר על עצמו או על מחלתו, ועלינו **לכבד** את רצונותיו ולהיות רגישים לתחושותיו.

מ ד ר ש

המדרש מדבר על חשיבותה הגדולה של מצוות **ביקור חולים**, ומשתמש בנוסח מדרשי מוכר של "אין בו מידה" והכוונה: אין לו גבול מוגדר וברור שמעבר אליו זו הגזמה. לצורך כך מובאות שתי **המחשות** של הרחבת המצווה מעבר למצופה: אפילו גדול אצל קטן – כלומר, זו חובתו של אדם גם כלפי פחותים ממנו בדרגה. בהקשר זה ניתן להזכיר, לתלמידים המכירים את סיפורי אברהם, שאף אלוהים **ביקר** את אברהם בחוליו לאחר ברית המילה שעבר. דוגמה שנייה: אפילו **מאה** פעמים ביום, כאשר המספר מאה מסמל במובהק הגזמה מספרית, שכאן היא ראויה. דבריו של רבי אחא, מדגישים את הערך המוסף אותו מקבל החולה מהביקור, ואת התרומה להרגשתו הטובה. דברים אלו מבהירים שההגזמה במצווה זו אינה שרירותית, כי כל ביקור **מוריד** מקשייו של החולה. כדאי לבקש מהתלמידים **להעלות רעיונות** כיצד ביקור חולים תורם להרגשה הטובה, ומהו הקשר בין מצב נפשי ולמצב פיזי (כשנעים לנו אנו פחות טרודים בכאבים). ניתן להזכיר **חלופות לביקור** בימינו: טלפון, מכתב, דואר אלקטרוני. וכמובן להדגיש שכל האמור במדרש מדבר על הנעשה לרצון החולה, וכי אם הוא אינו רוצה ביקורים, יש להתחשב ברצונו ובתחושותיו.

פעילות נוספת

זו הזדמנות לערוך בכיתה **תקנון "ביקור חולים"** לגבי תלמידים חולים. ניתן לעשות **לוח תורנויות**, לפי סבב קבוע. כל זוג תלמידים בתורם יהיו אחראים להתקשר לילדים החולים בשבוע התורנות שלהם, לשאול לשלומם, ואם יש צורך בכך – לבקרם ולהשלים איתם שיעורים שהחסירו. חשוב לתת לתלמידים להבין בעצמם מה **החשיבות** של לוח כזה. כמובן שתורנויות אלו אינן תחליף לילדים אחרים שרוצים לבקר או להתקשר - ויש להדגיש זאת בכיתה. אם במקרה יש ילד/ה חולה בזמן שנלמדת פרשה זו, אפשר לתת לתלמידים לכתוב להם **מכתבים** וברכות להבראה, שיישלחו על די התורנים השבועיים.

רעיונות נוספים לפעילות בנושא ניתן למצוא ב**חוברת "רפואה שלמה"** בהוצאת קרן תל"י.